

Qui era Antoni Boxa i Bagué?

Un alcalde de Girona quasi oblidat

El 24 de setembre de 1925, el *Diario de Gerona de Avisos y Noticias* obria edició publicant una esquela mortuòria, a tota plana, que havia estat inserida en el rotatiu per la direcció d'*Industrias Químicas y Tartáricas S.A.*, «Els Químics». A l'esquela es convidava a assistir l'endemà, a l'església de Santa Susanna del Mercadal, als funerals d'Antoni Boxa i Bagué, que havia traspassat a Girona ja feia 15 dies. Qui era aquest home tan important que ocupava la portada sencera del diari i relegava els avisos, les notícies i —sobretot— la publicitat a les pàgines interiors?

JOAN BARBARÀ > TEXT

ARXIU MAS TORRE RAFAELA DE PALAU SACOSTA > FOTOS

Antoni Boxa no era un ciutadà qualsevol. Era un home ric, i malgrat que sovint la premsa s'hi referia qualificant-lo de «*rico hacendado, comerciante y hombre de negocios, acaudalado propietario*», era una persona afable que es feia amb tothom. Un home de consens que gaudia d'una enorme estima i prestigi a la ciutat. Durant molts anys es va saber implicar de forma positiva en multitud d'afers de tot tipus en l'àmbit local, un fet que li va procurar molta simpatia entre totes les classes socials.

El seu enterrament a l'església del Mercadal, que va ser presidit per l'alcalde Frederic Bassols, va constituir una impressionant manifestació de dol que va aplegar, en un recinte que va quedar àmpliament desbordat, tot el món econòmic, cultural i polític de la ciutat.

Un emprenedor nat

Antoni Boxa havia nascut el 1858 a Girona en el si d'una família benestant. A banda de la seva germana Teresa, tant ell com els seus germans Domingo, Narcís i Joan es varen dedicar essencialment al comerç.

El *Diario de Gerona* de l'11 de setembre de 1925 publicava, en la seva secció «*Los que mueren*», que Antoni Boxa havia esmerçat tota la seva joventut al món de l'empresa, i el qualificava

El seu caràcter emprenedor, una empatia innata i les seves relacions comercials varen fer que s'impliqués molt en el teixit empresarial de la ciutat

>> Antoni Boxa i Bagué, en una foto de 1923, va ser alcalde de Girona del 18 d'octubre de 1897 fins l'1 de juliol de 1899.

d'expert home de negocis, que s'havia guanyat una sòlida reputació en l'esfera mercantil.

L'*Anuari Riera*, de 1896, ja deia que, en aquell temps, tenia un magatzem de fruites colonials, situat en el número 1 de la carretera de Barcelona, una botiga de grana i cereals a la plaça del Carril, i una agència de transports, també a la carretera de Barcelona.

>> *Antoni Boxa i els seus petits nebots Vila Reig amb la família Estañol (1923).*

A banda d'això, va ser durant molts anys el representant a Girona de la Compañía Transatlántica d'Antonio López (Marquès de Comillas) i durant un temps, també de la Sociedad General de Transportes Marítimos por Vapor.

Arran de la forta vinculació que tenia amb la pagesia, que li venia de les diverses activitats que desenvolupava, distribuïa també a Girona adobs i altres productes de la Compañía Agrícola y Salinera Fuente-Piedra.

El seu caràcter emprenedor, una empatia innata i les seves relacions comercials varen fer que s'impliqués molt en el teixit empresarial de la ciutat. Antoni Boxa va ser un dels promotors de les reunions de comerciants i homes de negocis que varen tenir lloc a finals de 1888 i que varen culminar el febrer de l'any següent amb la creació de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Girona. Com a membre fundador de l'entitat, Antoni Boxa va formar part de la primera junta de la Cambra, que va ser presidida per Antoni Planas.

Quan la Cambra de Comerç de Girona es constitueix, el 1889, com a organisme de representació empresarial i com a òrgan consultiu i de col·laboració amb les administracions públiques, ja feia més de dos anys que funcionava la Cambra Oficial de Comerç Indústria i Navegació de Palamós.

Un polític liberal

Antoni Boxa era un home obert i de caràcter progressista. Políticament es va definir sempre com a liberal i va formar part d'aquest corrent ideològic, militant primer en el partit Liberal i Di-

El 18 d'octubre de 1897 Antoni Boxa va ser nomenat alcalde. Va substituir el conservador Joaquim d'Espona i de Nuix, que havia presentat la dimissió

>> *Esquela mortuòria d'Antoni Boxa apareguda a tota plana el 24 de setembre de 1925, al Diario de Girona de Avisos y Noticias.*

nàstic i després a Fusió Republicana. D'aquesta segona formació, va arribar a ser, el 1887, tresorer del partit en la seva secció de Girona.

L'àmbit d'actuació política d'Antoni Boxa es va restringir sempre a l'esfera

local. Els anys 1887 i 1895 es va presentar com a candidat a regidor a les eleccions municipals pel districte primer. Ambdues vegades resultà escollit i sempre fou l'electe més votat. En la primera ocasió que va formar part de l'Ajuntament, es va adscriure al grup que encapçalava el batlle Emili Grahit.

L'edil Boxa era un polític poc convencional que, a vegades, tenia actituds difícils d'entendre amb ulls d'avui. L'11 de gener de 1889, el diari liberal *La Nueva Lucha* informava que el regidor Antoni Boxa havia regalat a l'Ajuntament cinquanta quintars de ciment romà, per tal que la corporació pogués acabar les obres d'empedrat que s'estaven fent al carrer Sèquia.

El 18 d'octubre de 1897 Antoni Boxa va ser nomenat alcalde. Va substituir el conservador Joaquim d'Espona i de Nuix, que havia presentat la dimissió. Va ocupar aquest càrrec fins al final del mandat (maig de 1899). En les eleccions de 1899 no es va tornar a presentar.

Un cop va ser fora de l'Ajuntament, Antoni Boxa va continuar col·laborant amb la corporació sempre que se li va requerir. El 1903 va cedir al Consistori, en règim de lloguer, un edifici de nova construcció que tenia al conegut *carrer del Pavo*. L'Ajuntament va traslladar a aquest immoble una escola de pàrvuls que hi havia a la Cort Reial i que es

>> *L'edifici Boxa (1906), el número 3 de la carretera de Barcelona, a la dreta del Banc d'Espanya. Al fons, la plaça Marquès de Camps.*

trobava en condicions pèssimes. Més endavant, aquest mateix local es va arranjar com a dispensari municipal. Quan, al cap d'uns anys, l'Ajuntament va tornar a disposar de recursos suficients, la finca va ser retornada al seu propietari i se li va agrair públicament, per un acord del ple, el servei que havia fet a la ciutat.

Ajuntaments molt condicionats

Antoni Boxa es va fer càrrec de l'alcaldia en uns moments molt difícils per al país en general i per a Girona en particular. Durant el seu mandat va haver d'afrontar, entre moltes altres qüestions, les conseqüències del desastre de 1898, sense tenir pràcticament cap eina que li permetés marcar, amb un perfil polític propi, la seva gestió.

El batlle no era elegit pel poble, sinó que era triat pel govern central, que nomenava el regidor que més li convenia, sense tenir en compte el nombre de vots que havia aconseguit

En el moment de la seva elecció, el diari *la Lucha* del 17 d'octubre de 1897 saludava el seu nomenament per part del govern de Madrid i ja li advertia que la feina que tenia al davant no seria gens fàcil. Deia *La Lucha*: «*Del nuevo alcalde poco hemos de decir que no sepan nuestros abonados. Siendo los ayuntamientos corporaciones puramente administrativas, dicho está que los concejales no pueden tener otro carácter que el de administradores y, en este concepto, para nada deben tenerse en cuenta los principios políticos que sustentan las personas investidas con el cargo ni menos la filiación política de los individuos. En este concepto, y conociendo como conocemos las circunstancias personales del señor Boxa, su cariño a la ciudad, su rectitud, su actividad y sus excelentes deseos en pro del bien de Gerona, nada de extraño tiene el que acojamos con satisfacción su nombramiento y que en él fundemos la esperanza de que ha de responder a la confianza que de parte del Gobierno ha merecido, y a la buena acogida con que el público ha recibido su elección. Ya sabemos que ese cargo es espinoso, más que por las obligaciones a él inherentes, por el estado de perturbación en que viven los individuos que constituyen la Corporación, los cuales no quieren hacerse cargo del efecto desastroso que en la opinión sensata producen sus pequeñas pasiones y sus mutuas inquinas. El señor Boxa conoce o debe conocer como nosotros el concepto que estas divisiones merecen al vecindario; es hombre de experiencia, y con ésta y sus procedimientos de cordura, creemos conseguirá encauzar las encontradas voluntades y hacer que Gerona reciba nuevas y transformadoras mejoras de que es muy susceptible dejando, al cesar en el cargo, un imperecedero recuerdo de su gestión.*»

Una corporació tutelada

Com deia *La Lucha*, al tombant del segle XIX els ajuntaments eren unes entitats purament administratives que estaven lligades de mans i peus i que tenien un marge molt estret de maniobra. A banda de gestionar un minso pressupost, no podien fer gaire res més que arranjar un carrer, gestionar l'en-

llumenat públic o donar un permís d'obres. El mateix batlle no era elegit pel poble, sinó que era triat pel govern central, que nomenava el regidor que més li convenia, sense tenir en compte el nombre de vots que havia aconseguit, ni el suport que tenia d'altres companys del consistori.

Quan el mateix Antoni Boxa va accedir a l'alcaldia, sembla que li corresponia més al regidor Francesc de Ciurana i Hernández, atès que aleshores era el primer tinent d'alcalde. El *Diario de Gerona* del 10 d'octubre de 1897 va publicar «... al nombramiento de D. Francisco de Ciurana para dicho cargo (alcalde) parece que ha puesto resueltamente su veto una conocida personalidad política de esta ciudad» (segurament el governador civil).

Per si això no fos poc, de tant en tant la màxima autoritat de l'Estat al territori es presentava al ple a presidir la sessió. Aquest va ser el cas del primer plenari en què va participar Antoni Boxa com a batlle.

El governador civil Fernando Soldevila també era nou a la plaça i va voler presentar-se a la ciutat tot assistint i presidint un ple. El *Diario de Gerona* publicava en la seva edició del 21 d'octubre de 1897 una ressenya de la intervenció de la primera autoritat de l'Estat a la província.

Després de llegir-se i aprovar-se l'acta de la sessió anterior, el governador va fer una arenga patriòtica de la qual ens permetem extreure alguns paràgrafs que recull el periodista del *Diario de Gerona* que va fer la crònica del ple, perquè n'hi ha per sucari-hi pa, i il·lustren el moment polític que es vivia: «... que el gobierno de la provincia de Gerona le satisfacía tanto que no podía menos que dar las gracias a la Divina Providencia que le había permitido hallarse al frente de una provincia cuya brillante historia era un timbre de gloria nacional...

...en un brillante período, el señor Soldevila trazó a grandes rasgos el carácter heroico de los hijos de Gerona y manifestando que se envanecía de sentir como la más profunda pasión el sentimiento de patria, llevando su idolatría hasta ponerla por encima de la familia, dijo, que quien así siente esa

>> Antoni Boxa passejant pel jardí de la Torre Rafaela (c. 1923).

afición debe sentirse honrado al hallarse en la inmortal Gerona.

...y con frases sentidísimas, que impresionaron vivamente al auditorio, explicó con noble sencillez lo humilde de su cuna, recordó que trabajando la tierra había ganado el sustento de su madre y se declaró hijo del trabajo al que debía en absoluto cuanto era y cuanto tenía.

... y dirigiéndose a los concejales les dijo: vosotros debéis al tratar de los intereses de Gerona, olvidar la procedencia política de cada uno, no recordar las disensiones que han podido teneros apartados, en fin, debéis venir aquí con el ánimo sereno para procurar el bienestar de quienes os han dado el cargo».

Quan, l'octubre de 1897, amb només 39 anys, Antoni Boxa és nomenat batlle de Girona, inicia un progressiu allunyament del món dels negocis per tenir temps per dedicar-se a les tasques municipals

Finalment, enmig d'aplaudiments, el discurs del governador es va acabar i la primera autoritat de l'Estat a la demarcació va abandonar el saló de plens.

Després d'un breu recés, es va reiniciar la sessió i, abans d'entrar en l'ordre del dia, es va atendre una proposta prèvia del regidor Sr. Pla. Deia el *Diario de Gerona*: «...antes de entrar en el orden del día, a propuesta del Sr. Pla se acordó telegrafiar al ministro de la gobernación para manifestar la satisfacción con que había visto el ayuntamiento los nombramientos del señor Soldevila para el cargo de gobernador civil de la provincia y del señor Boxa para alcalde de Gerona».

Progressiu allunyament dels negocis

Quan, l'octubre de 1897, amb només 39 anys, Antoni Boxa és nomenat batlle de Girona inicia un progressiu allunyament del món dels negocis per tal de tenir temps per dedicar-se a les noves tasques municipals que li han estat encomanades.

Pocs dies abans de prendre possessió ja traspassa la representació de la Compañía Transatlántica i l'agència de

Diaris d'avisos i notícies

Malgrat que no era la cosa més habitual, tampoc no era gens estrany el fet que una esquela sortís a la primera plana de la premsa que a finals del segle XIX i a començaments del segle XX s'editava a Girona. Sense anar més lluny, aquell mateix 1925, el *Diario de Gerona* ja n'havia publicades 23, si bé és veritat que només dues a tota pàgina.

Els diaris d'avisos i notícies tenien un concepte de la informació molt diferent del que tenim ara. Els primers números del *Diario de Gerona*, que varen sortir a finals de setembre de 1889, informaven cada dia puntualment, a portada, del santoral i la previsió meteorològica. Amb el temps varen anar obrint una mica el ventall i introduïren, de forma progressiva, alguna notícia que sovint no era de rigorosa actualitat. Així, el 6 de desembre de 1890, el degà de la premsa gironina va publicar a portada el sant del dia i el de l'endemà, el pronòstic del temps i un article de referència que, aquell dia, varen titular «*El origen del cigarro*».

El 21 de juny de 1903, el *Diario de Gerona* publicava la seva primera notícia a la pàgina tres. La portada i la segona plana estaven ocupades per anuncis i avisos diversos.

El dia abans de la publicació de l'esquela inserida per «Els Químics», el rotatiu gironí obria edició amb dos articles de fons, un dedicat als tributs provincials i un altre parlant de la recent defunció del polític francès René Viviani.

A començaments del segle XX, *La Lucha* i el *Diario de Gerona de Avisos y Noticias*, que es repartien els lectors de diaris de la ciutat, varen veure en les necrològiques un tema important per incentivar les vendes.

La Lucha va ser el mitjà que va fer una aposta més forta en aquest sentit i va ser el rotatiu que va potenciar més la inserció d'esqueles a portada, encara que gairebé mai les publicava com a informació exclusiva. El *Diario de Gerona* va contrarestar aquesta iniciativa de la competència començant a vendre necrològiques i espais de publicitat a plana sencera a la portada del seu mitjà.

Amb la desaparició de *La Lucha* el 1910, el *Diario de Gerona* es va quedar com a únic diari de referència a la ciutat, però va continuar oferint la publicació de necrològiques a portada, tant a espai compartit com a pàgina sencera.

Boxa o Boixa?

Antoni Boxa escrivia el seu cognom «Boxa», i així surt publicat a l'esquela i en tots els retalls de premsa i documents oficials, tant públics com privats, que hem pogut consultar. Només a l'*Anuari Riera* de 1896 s'utilitza la grafia «Boixa». De tota manera, segons ens han confirmat alguns familiars, sembla que, tot i escriure el cognom en la forma «Boxa», en llegir-lo, tant Antoni com els seus coetanis no el pronunciaven com si es tractés de l'esport del quadrilàter, sinó que llegien la ics com una xeix i, per tant, pronunciaven «Boixa».

Joan Barbarà.

transports al seu germà Joan, que, a la llarga, acabarà essent el seu successor. Els altres dos germans Boxa, en Domingo i en Narcís, que també eren comerciants, amb els anys també aniran assumint part dels negocis. No es pot dir que sigui el seu hereu polític, però és veritat que, quan Antoni Boxa deixa l'Ajuntament, d'alguna manera el seu germà Joan li agafa el relleu dins la família i, a partir de 1899, és elegit diverses vegades membre del Consistori.

Compromès amb la societat civil

A banda de la seva activitat professional i política, Antoni Boxa també va ser un membre destacat de la societat civil gironina de l'època.

Entre d'altres associacions en què va participar activament, Antoni Boxa era membre de la Societat Econòmica Gironina d'Amics del País. Aquesta entitat era un club d'estudi i debat sobre la situació del país i les possibilitats de fomentar-ne el desenvolupament econòmic a partir de les idees de la Il·lustració.

Antoni Boxa va ser promotor —juntament amb el prestigiós oftalmòleg cubà Bonaventura Carreras Peralta, d'ascendència catalana— de la

>> Signatura
d'Antoni Boxa.

>> *Fotografia panoràmica de la Torre Rafaela (Mas Quintana). Fotografia Unal, c. 1905.*

Societat Gironina per a la Promoció de l'Esport Velocipèdic. També va formar part de la Creu Roja, i participà vivament a l'assemblea local, de la qual va ser tresorer el 1902.

El 1905 va crear la Junta Provincial del Patronat per a la lluita contra la tuberculosi. El 1922, ja en la darrera etapa de la seva vida, va fundar l'Ateneu de Girona juntament amb Carles Rahola, que en va ser el primer president.

És curiós constatar que, en gairebé totes les associacions en les quals va participar Antoni Boxa, en un moment o altre acaba essent-ne el tresorer, circumstància que revela que sabia de números i que tenia la confiança absoluta dels seus companys d'associació.

Propietari rural

Antoni Boxa estava casat amb Maria Soledat Costa. El matrimoni no va tenir fills, i quan, el mes febrer de 1903, se li va morir la dona, Antoni Boxa va haver d'encaixar un dels cops més durs de la seva trajectòria vital.

Aquest revés de la vida li va ser molt difícil de superar, i el va afrontar cercant nous estímuls. Va ser a partir d'aleshores que va deixar definitiva-

ment els negocis en mans dels seus germans, va concentrar la seva principal activitat pública en l'àrea social i va buscar nous al·licients personals en altres esferes de la vida. Antoni Boxa, després de la mort de la Maria Soledat, va continuar vivint, com havia fet fins aleshores, a l'edifici Boxa que encara avui és al carrer Barcelona, 3. Però el 1905 va comprar el mas Torre Rafaela a Palau-sacosta, un indret en el qual passava llargues temporades i que va ser la seva gran passió els últims vint anys de la seva vida.

Antoni Boxa estava casat amb la Maria Soledat Costa. Atès que aquest matrimoni no va tenir fills, quan el mes febrer de 1903 se li va morir la dona, Antoni Boxa va haver d'encaixar un dels cops més durs de la seva trajectòria vital

Torre Rafaela / Can Quintana

La finca que va comprar Antoni Boxa el 1905 està actualment catalogada i forma part del patrimoni històrico-artístic de la ciutat de Girona.

Torre Rafaela / Can Quintana no ha estat sempre igual i, amb els anys, s'hi han fet intervencions que han adequat l'espai als diferents usos que la propietat ha anat tenint.

L'última actuació important que s'hi ha fet va tenir lloc l'any 2008, i va anar a càrrec d'un equip de prestigiosos arquitectes format per Raül Alonso, Ana Coello i Laura Martínez de Guereñu. Ana Coello de Llobet i el seu estudi van guanyar l'any 2014 el projecte de reforma de la plaça de les Glòries Catalanes, de Barcelona.

L'any 2008, en la memòria justificativa de la intervenció que va fer a Torre Rafaela, l'equip d'arquitectes feia una descripció de la finca que val la pena transcriure: «El conjunt de Torre Rafaela fou construït el 1809 i ampliat i completat un segle més tard, l'any 1905, quan el va comprar Antoni Boxa. Es compon d'un grup de construccions; la masia o casa principal, un graner, una pallissa, una torre amb un cos annex,

una era i una bassa. La masia explotava inicialment els camps de cultiu del voltant. Aquests terrenys van ser venuts posteriorment per construir la urbanització Torre Rafaela, i la masia va quedar inclosa en una finca d'aproximadament una hectàrea, que abasta les construccions esmentades, un fragment de bosc a l'est i espais enjardinats adjacents a la casa. Les edificacions del conjunt es van realitzar en dues fases: la primera a principis del segle XIX (1809) i la segona a començaments del segle XX (1905), tal com mostren les dates que apareixen a les façanes. Per aquesta raó l'arquitectura presenta una interessant superposició d'elements de diferents períodes».

Malgrat que Antoni Boxa no va anar mai a les Antilles, des de la reforma de 1905 la masia va agafar una aparença de casa d'indià. D'aquest període són la segona planta i la galeria que es va afegir a la casa i el graner. Hi ha un plànol de la propietat, fet a l'època d'Antoni Boxa, en el qual es veu que can Quintana té una «bassa», una cisterna superlativa en la qual es guardava tanta aigua que fins i tot en els anys de més sequera els masovers tenien garantit sempre el líquid element necessari per regar tots els camps de la propietat. Aquesta «bassa», que encara avui es conserva, és tan llarga que ben segur permetria instal·lar-hi una piscina olímpica, i tan profunda que seria homologable per organitzar-hi un concurs de salts de trampolí.

Durant la Guerra Civil, Torre Rafaela / Can Quintana va ser ocupada primer per l'Estat Major republicà els dies de la retirada i posteriorment fou caserna de les tropes mores d'avançada.

El llegat d'Antoni Boxa

Quan Antoni Boxa mor el 1925, tot just té 67 anys. En aquest moment es troba sol i no li queda família directa. Tots els seus germans ja no hi són, el seu cunyat Frederic Costa havia mort a l'Havana ja feia nou anys... els parents més propers que li queden són nebots i nebodes, amb els quals manté una relació cordial.

Havia traspassat en vida tots els seus negocis als seus germans i, per això, considera que els seus hereus ja tenen la part de l'herència que els correspon. Queda el patrimoni immobiliari —les finques de la carretera Bar-

AUTOR DESCONEGUT. COL·LECCIÓ AJUNTAMENT DE GIRONA - CROU.

>> *Vista de la fàbrica de les Indústries Químiques i Tartàriques, coneguda popularment com els Químics, a la zona de Palau-sacosta (1920-1929).*

celona, alguns terrenys a Palau i Torre Rafaela—, que va a parar directament a la seva neboda més estimada, Sole-dat Reig i Costa.

Antoni Boxa i Josep Maria Vila Sabater

Per quina raó la direcció d'«Els Químics» va pagar una esquila a tota plana al *Diario de Gerona* amb motiu de la mort d'Antoni Boxa? Quina relació tenia Antoni Boxa amb Industrias Químicas y Tartáricas S.A.?

El 27 de setembre de 1915, Antoni Boxa va ser testimoni d'un casament que va tenir lloc a les 4 de la matinada a l'església del Sagrat Cor de Girona. El nuvis eren Soledat Reig Costa (neboda per part de la dona) i Josep Maria Vila Sabater, dermatòleg, director del laboratori municipal, fundador, gerent i principal accionista d'«Els Químics» fins l'entrada de la família Ensesa a l'empresa, el 1929.

No està confirmat de forma fefaent, però es diu que la fàbrica d'Industrias Químicas y Tartáricas S.A. de Palau-sacosta es va construir en uns terrenys que eren propietat d'Antoni Boxa. Aquesta teoria no és gens forassenya-

da si ens atenem als vincles familiars i al fet que «Els Químics» eren molt a prop de Torre Rafaela.

De qualsevol manera, quan el 1918 es comença a construir la fàbrica d'àcid tartàric a Palau, Antoni Boxa ja fa temps que està allunyat del món dels negocis i, ni quan es constitueix formalment l'empresa, davant del notari Ramon Forn Ballet, de l'il·lustre Col·legi de Notaris de Barcelona, el 19 de juny de 1920, ni posteriorment, en els diferents canvis accionaris que hi va haver a la societat, no consta que Antoni Boxa hi tingués cap mena de participació.

El motiu principal pel qual Industrias Químicas y Tartáricas S.A. va pagar una esquila a tota pàgina al *Diario de Gerona* el 24 de setembre de 1925 va ser perquè, a través de la seva dona, Josep Maria Vila Sabater, el principal accionista, es va convertir de facto en l'hereu universal de tot el patrimoni immobiliari d'Antoni Boxa.

Un acte de justícia

Antoni Boxa va gaudir, en vida, de l'afecte i l'estimació dels seus contemporanis. Un cop traspassat —el 9 de setembre va fer noranta anys—, la seva figura va caure en el més absolut dels oblits i, ara mateix, poca gent, a Girona, sap qui era i quina contribució va fer a la ciutat.

Ara que s'ha acomplert el norantè aniversari de la seva desaparició, potser fóra un bon moment per recuperar la seva memòria i valorar justament el seu llegat.

Joan Barbarà i Puig
és estudiós de la cultura.

Antoni Boxa va gaudir, en vida, de l'afecte i l'estimació dels seus contemporanis